

HAYBER SEFERİNİN SEBEP VE SONUÇLARI (2)

(...dünden devam)

O günlerde Safiyye rüyasında ayın, kendi koynuna girdiğini görmüş ve bunu kocası Kinâne'ye anlatmıştı. Kinâne:

– Bu demektir ki sen, Hicaz kralı Muhammed'i istiyorsun, deyip yüzüne bir tokat vurduğu Safiyye'nin gözünü morartmış idi. İşte Allah'ın Elçisi'ne getirildiği zaman Safiyye'nin gözünün çevresindeki morartı duru-yordu. Allah'ın Elçisi ona, kendi ridâsını verip örttürünce herkes, onu ken-disine seçtiğini anlamıştı.

Daha sonra Müslümanlar, en son ve güçlü kaleler olan Vatîh ve Sü-lâlim kalelerine geldiler. Peygamber (s.a.v.) bu savaşta komutanlara bay-rak verdi. Bayrak, ilk defa bu savaşta kullanılmıştır. Komuta bayrağını ilk önce Ebûbekir'e verdi, fetih nasib olmadı. Sonra Ömer'e verdi, yine fe--tih nasib olmadı. Sonra:

– Yarın bayrağı, Allah'ı ve Elçisini seven, Allah ve Elçisinin de kendisini sevdiği birine vereceğim, Allah onun eliyle fetih nasibedecektir dedi ve bayrağı Alî'ye verdi. Alî'nin gözleri ağrıyordu. Gözüne tükürüp:

– Bu bayrağı al, Allah fetih nasibedinceye kadar bayrağı taşı! Dedi. Alî'nin eliyle bu kaleler de fethedildi.

Vatîh ve Sü-lâlim'dekiler, kuşatmanın kalkmayacağını anla-yın--ca can-larına dokunulmaması, mallarını bırakıp gitmeleri şartıyla kaleyi teslim et-meyi önerdiler. Peygamber (s.a.v.) bu öneriyi kabul etti. **Silâhları, malları, tarlaları, kadınları ve çocukları hep Müslümanlara ganîmet oldu.** Allah'ın Elçisi, ganîmetin beşte birini Beytu'l-mâle ayırdıktan sonra gerisini Müslümanlara paylaştırdı.

Hayberliler, kaleden indikten sonra: "Biz toprağı işlemesini, onar-ma-sını biliriz" deyip yarıcılıkla toprağı işlemeyi önerdiler. Peygamber (s.a.v.) bunu: *"Dilediğimiz zaman sizi çıkartmak"* kaydıyla kabul etti, fa-kat tehlikeli olanları sürdürdü. Böylece barış yapıldı.

Hız. Ömer dönemine kadar o toprakları Yahûdîler işlettiler. Ömer döneminde artık Müslümanlar, toprağı işleyecek insan gücüne ve beceriye ulaşınca Hız. Ömer Yahûdîleri Şam'a sürdürdü.

Peygamber (s.a.v.), daha sonra Hayber'den Vâdî'l-Kurâ'ya geldi. Çe-şit--li kalelerin bulunduğu Vâdî'l-Kurâ'da biraz dirençle karşılaştı ise de sonunda fetih nasib oldu. Halkından teslim olanların bir kısmını sürdürdü, kalmasında sakınca bulunmayanları da toprağı yarıya işlemek üzere orada bıraktı.

Olayları duyan Fedek Yahûdîleri korktular. Bahçeleri, tarlaları yarıya işlemek üzere anlaşmak için Peygamber(s.a.v.)e elçi gönderdiler. Böylece Fedek, savaş olmadan Müslümanların eline geçtiği için burası sadece Al-lah Elçisi'nin özel mülkü oldu.

Savaştan sonra Hayber'de Sellâm ibn Mişkem'in karısı Zeyneb, Al-lah'ın Elçisi'ne ikram etmek üzere pişirdiği koyunu zehirledi. Allah'ın Elçisi, koyundan bir lokma alıp çiğnedi ve yutmadan hemen tükürdü:

– Bu kemik, bana zehirli olduğunu söylüyor! Dedi.

Fakat çiğnediği lokmayı yutmuş olan Bişr ibn Ma'rûr öldü. Sonra bu kadın suçunu itiraf ederek kendisini şöyle savundu:

– Kavmime yaptıklarını görünce düşündüm ki eğer sen kral isen, senden kurtulurum. Peygamber isen zaten bu durum sana bildirilir.

Peygamber(s.a.v.)in, bu kadının suçunu bağısladığı rivayeti varsa da daha sağlam rivayete göre bu kadını öldürtmüştür. Peygamber (s.a.v.) ölüm hastalığı sırasında:

"– Ayşe, Hayber'de yediğim yemeğin acısını hâlâ duyuyorum! Şimdi o zehirin etkisiyle boyun damarımın kesildiğini hissediyorum!" dediği rivayet edilir .

Peygamber (s.a.v.) ya Hayber'de veya yolda Safiyye ile zifaf olmuştur. Zifaf gecesi Ebû Eyyûb el-Ensârî, Peygamberin çadırının çevresinde dola-şa-rak onu beklemiş, sabahleyin Peygamber (s.a.v.), Ebû Eyyûb'a neden öyle yaptığını sorunca:

– Yâ Resûlallah, bu kadının sana bir şey yapmasından korktum. Babasını, kocasını, kavmini öldürdün. Henüz küfürden yeni ayrıldı. Sana bir şey yapmasından korktum, demiş. Allah'ın Elçisi de ona duâ ederek:

– Allahım, Ebû Eyyûb nasıl geceleyin beni korudu ise sen de onu koru, dedi.

(devamı yarın..)